

skyldes, at træbestanden bliver ødelagt ved brand, stormskade eller lignende. I alle sådanne tilfælde bør den på ejendommen hvilende ejendomsskyld formentlig endeligt falde bort. At ejeren af nedbrændte bygninger måtte have pligt til at opføre nye bygninger i stedet for de brændte, findes ikke at burde føre til andet resultat. Den omstændighed, at der — hvad ofte vil være tilfældet — er en ringe rest af forskelsværdi tilbage, f. eks. i form af nedrivningsværdi, bør ikke udelukke ejendomsskyldens bortfald. Man har derfor formuleret reglen derhen, at ejendomsskylden for den pågældende ejendom endeligt skal bortfalde, såfremt forskelsværdien ved ejendommens ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering bliver mindre end 5 pct. af grundværdien. At ejendomsskylden »endeligt« falder bort betyder, at ejendomsskylden ikke vågner op igen, fordi forskelsværdien ved en senere vurdering stiger på grund af opførelse af nye bygninger eller lignende. Derimod er det en selvfølge, at hvis den ansættelse, der betingede bortfaldet af ejendomsskylden, bliver ændret efter klage eller revision, og betingelsen for ejendomsskyldens bortfald ikke efter den ændrede ansættelse er tilstede, må det skete bortfald af ejendomsskylden annulleres.

Til stk. 2. Her omhandles de tilfælde, hvor ejendomsskylden efter princippet i stk. 1 skulle endeligt bortfalde, f. eks. fordi bygningerne er nedrevet eller brændt, men hvor stk. 1 ikke kan finde anvendelse, fordi der vil være påbegyndt opførelse af nye bygninger, forinden ejendommen kommer til ny vurdering (ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering) efter nedrivningen eller branden, og forskelsværdien som følge heraf ved denne vurdering kommer til at udgøre 5 pct. eller derover af grundværdien. For at bøde herpå foreslås det, at der i sådanne tilfælde gives ejeren adgang til, forinden han påbegynder byggeforetagendet og altså uden for de almindelige vurderinger og årsomvurderingerne, at få foretaget en særlig ansættelse af ejendomsværdien og grundværdien efter forholdene på ansættelsestiden til konstatering af, om forskelsværdien er gået ned under 5 pct. af grundværdien. Denne særlige ansættelse skal kun foretages af hensyn til spørgsmålet om bortfald af ejendomsskylden. Det er derfor ikke fornødent ved ansættelsen at tage bestemmelse om fradrag i grundværdien for forbedringer, og ansættelsen får

ingen betydning for beregningen af grundskyld og grundstigningsskyld. Det findes rimeligt, at disse særlige omvurderinger efter begæring af ejeren foretages på dennes bekostning i de tilfælde, hvor omvurderingen giver til resultat, at forskelsværdien ikke er blevet mindre end 5 pct. af grundværdien. Ejeren løber jo ingen risiko ved omvurderingen. Hvis han selv kommer til at bære omkostningerne ved omvurderingen, hvor denne viser sig at have været overflødig, vil dette kunne modvirke begæringer om omvurderinger, som ejeren blot ønsker foretaget for alle tilfældes skyld.

Til § 3.

Til stk. 1. Hvor bygningsværdien ved en ejendom går ned, fordi ejendommens areal er formindsket eller arealet er steget i værdi, f. eks. når jorden til en landbrugsejendom eller en del heraf bliver ansat til byggegrundsværdi, må det anses for rimeligt, at den ejendommen påhvillende ejendomsskyld nedsættes tilsvarende. Efter de hidtidige regler ville nedgangen i forskelsværdien medføre nedsættelse af ejendomsskylden, og nedgangen i forskelsværdien vil i disse tilfælde kunne være meget stor. Under hensyn hertil foreslås det, at hvor nedgangen i forskelsværdien i det væsentlige skyldes, at arealet er formindsket, eller at arealet er steget i værdi, skal ejendomsskylden på ejendommen varigt nedsættes med et til nedgangen i forskelsværdien forholdsmæssigt svarende beløb. Hvor betingelserne for nedsættelse som nævnt er tilstede, må der af vurderingsmyndighederne gives oppebørselsmyndighederne fornøden oplysning herom. Er forskelsværdien kommet ned under 5 pct. af grundværdien, bliver der ingen anvendelse for den anførte regel, idet ejendomsskylden i så fald helt vil bortfalde i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 2.

Til stk. 2. De her foreslåede regler må begrundes på nøjagtig samme måde som de i § 2, stk. 2, foreslåede regler. Også iøvrigt henvises til bemærkningerne til nævnte bestemmelse.

Til § 4.

Medens de i § 3 omhandlede tilfælde er af en sådan generel karakter, at nedsættelsen af ejendomsskylden kan praktiseres ved skatteberegningen, uden at særlig bevilling i hvert enkelt tilfælde er fornøden, vil der kunne forekomme andre, særlige tilfælde, hvor en lig-